

Arrest

nr. 203 382 van 2 mei 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. BRIJS
Mechelsesteenweg 12/13
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 december 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*), aan de verzoekende partij op 28 december 2017 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BRIJS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 februari 2014 maakt verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens illegaal verblijf.

Op 8 februari 2014 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 22 juli 2014 maakt verzoeker het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens illegaal verblijf.

Op 22 juli 2014 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 22 juli 2014 wordt verzoeker tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor drie jaar opgelegd.

Op 17 december 2014 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Brussel tot een gevangenisstraf van drie jaar.

Op 16 januari 2015 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 9 april 2016 maakt verzoeker het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens openbare orde.

Op 9 april 2016 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 9 april 2016 wordt verzoeker tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor drie jaar opgelegd.

Op 29 oktober 2016 maakt verzoeker het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens illegaal verblijf.

Op 29 oktober 2016 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 1 augustus 2017 maakt verzoeker het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens illegaal verblijf.

Op 1 augustus 2017 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 23 augustus 2017 maakt verzoeker het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens illegaal verblijf.

Op 6 oktober 2017 maakt verzoeker het voorwerp uit van een administratief verslag vreemdelingencontrole wegens illegaal verblijf.

Op 8 november 2017 wordt verzoeker veroordeeld door de correctionele rechtbank te Mechelen tot een gevangenisstraf van vier maanden wegens diefstal met braak, inklimming, valse sleutels.

Op 28 december 2017 wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen. Dit is de bestreden beslissing:

“(…)

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : S. (...)

Voornaam : H. (...)

Geboortedatum : (...).1989

Nationaliteit: Marokko

ALIAS: H S., S. (...), geboren op (...).1989, nationaliteit Marokko; H., S. (...), geboren op (...).1989, nationaliteit Marokko ; H., S. (...), geboren op (...).1989, nationaliteit Marokko; S., H. (...), geboren op (...).1989, nationaliteit Marokko; S., H. (...), geboren op (...).1989, nationaliteit Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

■ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

■ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, inbreuk op de wetgeving inzake wapens, onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk, feiten waarvoor hij op 17.12.2014 door de correctionele rechtbank van Brussel werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel van 5 jaar behalve 18 maanden maanden.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak/inklimming/valse sleutels, feit waarvoor hij op 08.11.2017 door de correctionele rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 4 maanden.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

■ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene is onderworpen aan een inreisverbod van 8 jaar, hem betekend op 17.01.2015.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

■ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

De betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België. De betrokkene is gekend onder verschillende aliassen.

■ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, inbreuk op de wetgeving inzake wapens, onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk, feiten waarvoor hij op 17.12.2014 door de correctionele rechtbank van Brussel werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel van 5 jaar behalve 18 maanden maanden.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak/inklimming/valse sleutels, feit waarvoor hij op 08.11.2017 door de correctionele rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 4 maanden. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

■ artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

De betrokkene heeft verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten gekregen, hem betekend op 09.02.2014, 22.07.2014, 17.01.2015, 09.04.2016, 29.10.2016, 01.08.2017. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing

In de "Vragenlijst hoorplicht" die betrokkene invulde op 23.11.2017 verklaart de betrokkene dat hij een vriendin heeft en dat ze zwanger zou zijn van hem. Zijn partner zou de Nederlandse nationaliteit hebben. We wijzen er hier op dat noch deze vermeende zwangerschap, noch het feit dat betrokkene daadwerkelijk de vader zou zijn van dit ongeboren kind aangetoond wordt. Bovendien duidt de rechtspraak van het EHRM duidelijk dat pas vanaf het moment van de geboorte en wegens dat feit zelf, ertussen het minderjarig kind en zijn ouder een natuurlijke band ontstaat die gelijkstaat met een 'gezinsleven' (EHRM 27 oktober 1994, nr. 18535/91, Kroon e.a. v. Nederland, par. 30 en EHRM 8 januari 2009, nr. 10606/07, Joseph Grant v. Verenigd Koninkrijk, par. 30). In het licht van artikel 8 EVRM is er heden bijgevolg in ieder geval nog geen sprake van het bestaan van een gezinsleven tussen de verzoekende partij en het ongeboren kind. De betrokkene woont ook niet officieel samen met zijn partner. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. Zowel betrokkene als zijn partner, wisten verder dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. De schending van artikel 8 EVRM kan dan ook niet worden aangenomen. Bovendien heeft de betrokkene feiten gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten:

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten op het moment van zijn arrestatie. Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid, inbreuk op de wetgeving inzake wapens, onwettig binnenkomen of verblijf in het Rijk, feiten waarvoor hij op 17.12.2014 door de correctionele rechtbank van Brussel werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel van 5 jaar behalve 18 maanden maanden.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak/inklimming/valse sleutels, feit waarvoor hij op 08.11.2017 door de correctionele rechtbank van Mechelen werd veroordeeld tot een definitieve gevangenisstraf van 4 maanden.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

De betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België. De betrokkene is gekend onder verschillende aliassen.

De betrokkene heeft verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten gekregen, hem betekend op 09.02.2014, 22.07.2014, 17.01.2015, 09.04.2016, 29.10.2016, 01.08.2017. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing

Betrokkene is onderworpen aan een inreisverbod van 8 jaar, hem betekend op 17.01.2015.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

De betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België. De betrokkene is gekend onder verschillende aliassen. De betrokkene heeft verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten gekregen, hem betekend op 09.02.2014, 22.07.2014, 17.01.2015, 09.04.2016, 29.10.2016, 01.08.2017. De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissingen heeft uitgevoerd. Het is dan ook weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing

Betrokkene is onderworpen aan een inreisverbod van 8 jaar, hem betekend op 17.01.2015.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, L. S. (...), attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie de Directeur van de gevangenis te Mechelen en de verantwoordelijke van het gesloten centrum de betrokkene, S. H. (...) op te sluiten in de lokalen van het centrum vanaf 29.12.2017.

(...)"

Op 28 december 2017 wordt verzoeker tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor tien jaar opgelegd. Tegen deze beslissing wordt een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad. Deze zaak is gekend onder het nr. 216 215.

Op 14 april 2018 wordt verzoeker gerepatriëerd.

2. Over de ontvankelijkheid

Uit informatie verschaft door de verwerende partij, blijkt dat verzoeker van het grondgebied verwijderd werd op 14 april 2018.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog zou hebben in deze zaak, bevestigt de raadvrouw van verzoeker dat er geen belang meer is gezien de bestreden beslissing op 14 april 2018 werd uitgevoerd.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

De bestreden beslissing werd uitgevoerd, zodat de vraag rijst naar het actueel belang van verzoeker bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing. Er worden geen elementen aangevoerd die zouden wijzen op een belang in hoofde van verzoeker.

De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend achttien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET